

[Finansministeren.]

I bemærkningerne til lovforslaget er der nærmere redegjort for, hvorledes toldoplaget vil komme til at fungere, og jeg skal henvise hertil.

Ved forslaget § 2 foreslås der nogle ændringer i lov nr. 226 af 19. maj 1971, som endnu ikke er trådt i kraft. Ved denne lov blev der vedtaget nogle tekniske ændringer i toldtariffen som følge af ændringer i Bruxelles-nomenklaturen. Ved lovens vedtagelse var det endnu ikke helt sikkert, at samtlige ændringer i nomenklaturen ville træde i kraft, idet de lande, der har tiltrådt konventionen om Bruxelles-nomenklaturen, stadig kunne gøre indsigelse mod ændringerne. Som følge af sådanne indsigelser er 3 af ændringerne af Bruxelles-nomenklaturen bortfaldet, og det foreslås nu at ophæve disse 3 ændringer og en konsekvensændring i loven af 19. maj 1971, der samtidig foreslås sat i kraft fra 1. januar 1972.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Jeg skal herved endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ophævelse af almindeligt sportelreglement*.

Efter forslaget skal § 144 i almindeligt sportelreglement af 22. marts 1814 ophæves; hermed er sportelreglementet endeligt ophævet, idet reglementets øvrige bestemmelser faldt bort ved lov om retsafgifter, der trådte i kraft den 1. oktober 1969.

§ 144 omhandler de såkaldte „uegentlige“ notarialforretninger, hvoraf indtægterne tilfalder notaren selv.

Forslaget må ses i sammenhæng med det almindelige bortfald af honorarer, og løningsrådet har som led i gennemgangen af honorarer anbefalet, at § 144 ophæves. Dette kan ske, uden at der indføres andre regler for området.

I det omfang notarerne lider et indtægts-tab som følge af bortfaldet af disse indtægter, vil der blive ydet de pågældende et personligt tillæg efter samme retningslinier, som har været fulgt i forbindelse med nedlæggelse af honorarer som led i den almindelige honorargennemgang.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til de udførlige bemærkninger til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Endelig skal jeg tillade mig for det høje ting at forelægge *forslag til lov om ændring af lov om selvangivelsen af indkomst og formue, om foranstaltninger til kontrol med selvangivelsen og om straffen for skattesvig m.v., af lov om indkomst- og formueskat til staten og af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Straffebestemmelser vedrørende skattesvig, tillægsskat m.v.)*.

Det foreliggende forslag bygger stort set på et udkast udarbejdet af en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for justitsministeriet, finansministeriet og ligningsdirektoratet, hvis primære opgave har været at overveje en revision af straffebestemmelserne i skattekontrollovens afsnit III, som på adskillige punkter må anses for utidssvarende, hvilket skyldes, at bestemmelserne stort set har været uændrede siden lovens vedtagelse i 1946. Herudover har gruppen overvejet spørgsmålet om ændring af skattelovgivningens bestemmelser om „dobbeltkrav“ i henhold til kontrollovens § 5 og statsskattelovens § 43. Endelig har gruppen set på nogle andre problemer i forbindelse med de gældende skattestraffeprocessuelle regler.

De gældende bestemmelser om straf for skatteunddragelse og forskellige former for bistand hertil findes som nævnt i kontrollovens afsnit III. I det udarbejdede lovforslag foreslås disse bestemmelser erstattet af nye bestemmelser, affattet i overensstemmelse med de formuleringer, som er anvendt i den nyere skatte-, told- og afgiftslovgivning. Samtidig foreslås der på adskillige punkter gennemført en skærpelse af straffen for skatteunddragelse og for andre overtrædelser af skattelovgivningen.

Følgende oversigt kan gives vedrørende lovforslagets centrale del:

§ 13 indeholder bestemmelser om skatteunddragelse i forskellige former. Den sættilige skatteunddragelse foreslås betegnet „skattesvig“, der straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år svarende til gældende lov, men den heri fastsatte betingelse for at idømme frihedsstraf: at der skal foreligge „særlig grov skatteunddragelse“ er udeladt. I forbindelse hermed skal jeg oplyse, at justitsministeren agter at fremsætte forslag om, at der i borgerlig straffelov indsættes en ny bestemmelse, hvorefter der kan

[Finansministeren.]

idømmes indtil 4 års fængsel for skattesvig af særlig grov karakter.

Den skatteunddragelse, der alene skyldes grov uagtsomhed, skal som hidtil kunne straffes med bøde, men foreligger der skærpende omstændigheder, foreslås som noget nyt, at der gives mulighed for at anvende hæftestraf.

Den gældende ordning, hvorefter domstolen, når der idømmes frihedsstraf for skatteunddragelse *skal* idømme en tillæggsbøde, er ikke opretholdt. Det samme gælder de i kontrolloven indeholdte bestemmelser om udmålingen af bøder. Om begrundelsen herfor henvises til forslagets bemærkninger.

I forslagets § 14 fastsættes straf for afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved kontrollen med skatteligningen eller for undladelse af at opfylde de i lovens afsnit II indeholdte forskrifter om afgivelse af forskellige oplysninger til brug ved skattemyndighedernes kontrol med selvangivelserne.

Som noget nyt foreslås det i § 15 at kriminalisere det forhold, at en person for at undgå skatteansættelse undlader at indgive selvangivelse. Der tænkes herved f. eks. på personer, der tager bopæl i Danmark uden at underrette myndighederne.

Den gældende § 5 i kontrolloven omhandler det forhold, at en skatteyder, hvis skatteansættelse i mangel af selvangivelse er foretaget skønsmæssigt til et for lavt beløb, undlader at gøre opmærksom på, at hans virkelige indtægt eller formue har været højere. Opdages det virkelige forhold senere, skal han efterbetale den for lidt erlagte skat med det dobbelte beløb. Denne ordning med et tillæg på 100 pct. til den for lidt erlagte skat, pålagt uden hensyn til de konkrete forhold, er i modstrid med de synspunkter, der ligger til grund for udformningen af straffebestemmelser i nyere lovgivning. Bestemmelsen foreslås derfor erstattet af en egentlig bødebestemmelse.

I lighed med den ordning, der gælder vedrørende den retslige behandling af straffesager

angående overtrædelse af f. eks. kilde-skatteloven og toldloven, foreslås det i § 19, at alle sager vedrørende overtrædelse af kontrolloven skal behandles som politisager. Hidtil har nogle sager været domsmandssager, andre politisager. Sager angående overtrædelse af den bebudede nye straffebestemmelse i borgerlig straffelov vil være domsmandssager.

Det er fortsat tanken, at de sager, hvori der kun kan blive tale om bødestraf, skal kunne sluttes administrativt, medmindre skatteyderen ønsker retslig behandling.

Forslagets § 21 er ny. Bestemmelsen må ses i sammenhæng med, at justitsministeren agter at foreslå, at der ved en ændring af straffeloven indføres en 10-årig forældelse af strafansvaret for overtrædelse af skattekontrolloven.

Ved § 21 foreslås det, at såfremt en person har overtrådt de nye §§ 13, 15 eller 16, men strafansvaret er forældet, skal han betale en tillægsskat svarende til skatten af den udeholdte indtægt eller formue. Man sigter herved på at hindre, at han opnår en økonomisk gevinst som følge af, at der ikke kan pålægges bøde, respektive tillæggsbøde, i anledning af skatteunddragelsen. Bestemmelsen må ses i sammenhæng med den samtidig foreslåede ændring af statsskattelovens § 43 (dødsbotillægget).

I denne bestemmelse er det fastsat, at såfremt det under behandlingen af et dødsbo konstateres, at en afdød skatteyder har betalt for lidt i skat som følge af, at hans selvangivelser har været urigtige, skal boet eller arvingerne betale den unddragne skat med det dobbelte beløb. Denne ordning har i tidens løb givet anledning til fortolkningstvív og retssager, bl. a. fordi det nævnte tillæg indtager en stilling mellem skat og bøde. „Dødsbotillægget“ foreslås nu erstattet af en tillægsskat af samme størrelse som den unddragne skat. Et krav om tillægsskat skal i overensstemmelse med nyere praksis kun kunne rejses, når det må antages, at afdøde har gjort sig skyldig i strafbar skatteunddragelse.

[Finansministeren.]

Som en nyordning på dette område foreslås det, at en ved en skatteydere død fastsat, men endnu ikke fuldbyrdet straf for skatteunddragelse erstattes af en tillægs-skat.

I det foreliggende forslag er desuden medtaget forskellige ændringer af kontrollovens § 7, der omhandler lønoplysningerne.

Disse ændringer er dels af redaktionel karakter, dels skyldes de ønsket om at skaffe lovhjemmel for, at de af arbejdsgiverne indsendte lønsedler også skal omfatte oplysning om indeholdt A-skat.

Begrundelsen herfor er hensynet til kilde-skattens slutopgør.

Denne ændring foreslås sat i kraft fra den 1. januar 1972, hvilket vil sige, at den skal gælde for løn m. v. indtjent fra og med den 1. januar 1972 og for A-skat indeholdt fra og med denne dato.

Også de nye straffebestemmelser m. v. foreslås sat i kraft fra og med den 1. januar 1972, således at de vil kunne anvendes i forbindelse med ligningen i 1972 vedrørende indkomståret 1971.

Bl. a. under hensyn hertil skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Nærværende lovforslag, som omfatter i alt 353 personer, er udarbejdet efter de samme retningslinjer, som blev fulgt ved gennemførelsen af de 3 love om indfødsrets meddelelse i folketingsåret 1970-71; ved disse love blev i alt 1324 udlændinge naturaliseret her i landet.

I lighed med tidligere år er det min hensigt senere i folketingsåret at fremsætte forslag om meddelelse af dansk indfødsret til yderligere et antal personer.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige og hurtige behandling.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Forkyndelser m. v.).

Forslaget, der bygger på en udtalelse fra retsplejerådet, tilsigter en revision af retsplejelovens regler om forkyndelse. Formålet er i første række at nedbringe omkostningerne ved forkyndelse gennem en begrænsning af antallet af forkyndelser ved stævningensmænd. Dette søges opnået ved indførelse af en ny form for forkyndelse (brevforkyndelse) og ved en effektivisering af reglerne om postforkyndelse. Det er endvidere hensigten at søge politiets arbejdsbyrde i forbindelse med forkyndelser begrænset mest muligt.

Efter de gældende regler sker forkyndelse som hovedregel ved stævningensmænd eller ved politiets foranstaltning. I borgerlige sager og til dels også i straffesager kan forkyndelse dog også ske gennem postvæsenet ved brev med afleveringsattest (postforkyndelse), men denne forkyndelsesform anvendes kun i mindre omfang.

Den væsentligste ændring i forhold til gældende ret er indførelsen af en ny form for forkyndelse, hvorved den meddelelse, der skal forkyndes, med eventuelle bilag sendes eller afleveres til den pågældende, der samtidig anmodes om at bekræfte modtagelsen skriftligt.

Efter retsplejerådets forslag skulle forkyndelse ske ved brevforkyndelse, medmindre særlige grunde talte mod anvendelse af denne forkyndelsesform. Rådet lagde bl. a. vægt på denne forkyndelsesforms enkle karakter og de ringe omkostninger, der er forbundet dermed.

Retsplejerådets forslag har været forelagt domstolene, politiet og anklagemyndigheden samt Advokatrådet. Flertallet af de hørte myndigheder har imidlertid frarådet at gøre brevforkyndelse til den primære forkyndelsesform, idet den formentlig kun vil kunne anvendes i et mindre antal tilfælde.

Under hensyn hertil foreslås de tre forkyndelsesformer (brevforkyndelse, postforkyndelse og stævningensmandsforkyndelse) opstillet sideordnet, således at den, der iværksætter forkyndelsen, selv kan vælge den form, der er bedst egnet i det foreliggende tilfælde eller i den foreliggende gruppe af sager. Jeg tillægger det imidlertid stor betydning, at forkyndelser så vidt muligt sker gennem postvæsenet, og justitsministeriet vil derfor efter lovens ikrafttræden ved enkelte retter iværksætte en forsøgsord-